

Протојереј Предраг Шћепановић: Пресвета Богородица нас учи да долазимо у храмове Божије

На празник када наша Света Црква прославља празник Ваведења Пресвете Богородице, у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици одслужена је Света Литургија којом је началствовао протојереј Предраг Шћепановић.

Проти Предрагу је саслуживало свештенство Саборног храма: протојереји-ставрофори Драган Митровић и Далибор Милаковић, протојереји Миладин Кнежевић и Бранко Вујачић, као и јереј Велимир Бугарин.

Напоследку, пред Свету Тајну Причешћа, празничним словом обратио се протојереј Предраг Шћепановић.

Прота Предраг је у уводном дијелу свог обраћања подсјетио да праведни Јоаким и Ана, родитељи Пресвете Богородице нису ни слутили каквим ће их благословом даровати Бог, удостојивши их да роде Пресвету Богородицу

ширу од Небеса:

„Већ су били у поодмаклим годинама Свети Јоаким и Ана, завјетовали су се Богу, да уколико им Бог подари једно чедо, да ће га посветити на службу Богу. Нису ни слутили праведни Јоаким и Ана какав ће род њима Господ дати и да ће родити Пресвету Богородицу, смјестиште несмјестивог Бога, часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима”.

„Знали су Свети Јоаким и Ана да је плод њихове утробе нешто велико, стигавши у храм, они Пресвету Богородицу стављају на прву степеницу, а она се попела на најгорњу, у светињу над светињама, тамо гдје је првосвештеник могао ући једном годишње”. – подсјетио је отац Предраг.

У свом даљем обраћању он је указао на то да је Пресвета Богородица друга, нова Ева, корз коју је дошло спасење роду људском и свијету, за разлику од прве Еве, кроз коју је дошао пад:

„Пресвета Богородица је она која нас је ородила са Христом. Кроз једну жену дошао је пад, кроз Еву, ђаво је ушао у човјека и изгубљен је рај, плакао је Адам праотац видјевши шта је изгубио, међутим, кроз другу Еву, кроз Пресвету Богородицу дошло је свијету спасење и овај наш људски живот испуњен болестима, страдањима, тугом као наследство тог Евиног и Адамовог гријеха, овај наш живот од трња испуни се цвијећем и претвори се у радост”.

Прота Предраг је указао и на ту чињеницу да је најважније васпитање и долазак у храмове, цркве, будући да су храмови и цркве мјесто сусрета Бога и човјека, неба и земље:

„Пресвета Богородица као нова Ева донесе вјечни живот рођењем Христа. Данашњи празник браћо и сестре нам говори да је најважније васпитање и да је најважније у нашем животу да долазимо у Храм. Ми људи се дивимо храмовима, погледајте овај дивни храм који је предивно украшен полудрагим камењем, каменом пластиком и фрескописом, али најважније од свега јесте да је Храм мјесто сусрета Бога и човјека, неба и земље”.

Он је посебно нагласио да нам Пресвета Богородица, својим примјером, својим животом показује, подучава нас да је важно долазити у храмове:

„Пресвета Богородица долазећи у Храм показује свима нама који смо родитељи, или тјелесни или духовни, да своје дијете, кумче, пријатеља, брата, сестру, доведу у храм Божији, јер ће нас Храм Божији научити свему.

Зато је Ваведење (Увођење, улазак) Пресвете Богородице у храм први празник нашега спасења”.

„Господ Бог нам даје Себе и највише што нам је Бог могао дати јесте то што нам је даровао Сина Свога јединороднога, да на овој божанственој и светој трпези се причешћујемо Њиме”. – бесједио је прота Предраг.

У другом дијелу пастирског празничног слова, отац Предраг је казао да је Пресвета Богородица као Богомајка, такође и мајка свију нас, те је подвукао да тога нарочито требају бити свјесни и они који су на земљи изгубили своју мајку:

„Нека би Пресвета Богородица била заштитница цијелокупног рода људског, морала је да кроз читав свој живот сноси патње, невоље, али се сада на Небу радује Богомајка, која је мајка свију нас, нека знају они да који су на земљи изгубили своју мајку, имају Пресвету Богородицу, Богомајку која нас рађа за живот вјечни и која нас приводи своме Сину који је васкрсао и побијеидо смрт, а тиме је побијеидо сваку бол и патњу”.

„Пресвета Богородица нас учи да долазимо у храмове Божије, али нас томе и учи да одлазећи из Храма будемо бољи него када смо ушли. А шта то значи? Значи да не оговрамо, да не осуђујемо, да поштујемо светињу брака, светињу људског лика и да се проображавамо, јер је и Пресвета Богородица од своје треће до дванаесте године провела у Храму. Нека нас њен покров, њен омофор штити и крили у све дане”. – пожелио је и поручио протојереј Предраг Шћепановић.

mitropolija.com